कौश्यांकुशमय्यांवस्यांआसने ॥ ४ ॥ आत्मनिवेदनंअश्वपतिरहमितिज्ञापनं ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ भवाभवात्मकंउत्पत्तिविनाशात्मकं तेत्वांप्रति ॥ १० ॥ मामां ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ नि

तत्रापश्यन्महाभागंशालवृक्षमुपाश्रितं ॥ कौश्यांवस्यांसमासीनंचक्षुर्हीनंनृपंतदा ॥४॥ सराजातस्यराजर्षेःकृत्वापूजांयथार्हतः ॥ वाचासुनियतोभूत्वाचकारा त्मनिवेदनं ॥ ५ ॥ तस्यार्घ्यमासनंचैवगांचावेद्यसधर्मवित् ॥ किमागमनमित्येवंराजाराजानमब्रवीत् ॥ ६ ॥ तस्यसर्वमभिप्रायमितिकर्तव्यतांचतां ॥ सत्य वंतंसमुद्दिश्यसर्वमेवन्यवेदयत् ॥ ७ ॥ अश्वपतिरुवाच सावित्रीनामराजर्षेकन्येयंममशोभना ॥ तांस्वधर्मेणधर्मज्ञस्नुषार्थेत्वंगृहाणमे ॥ ८ ॥ द्युमत्से नउवाच च्युताःस्मराज्याद्वनवासमाश्रिताश्चरामधर्मनियतास्तपस्विनः ॥ कथंत्वनर्हावनवासमाश्रमेनिवत्स्यतेक्लेशमिमंसुतातव ॥ ९ ॥ अश्वपति रुवाच सुखंचदुःखंचभवाभवात्मकंयदाविजानातिसुताहमेवच ॥ नमद्विधेयुज्यतिवाक्यमीदृशंविनिश्चयेनाभिगतोस्मितेनृप ॥ १० ॥ आशांनार्हसिमेहंतुं सौहृदात्प्रणतस्यच ॥ अभितश्चागतंप्रेम्णाप्रत्याख्यातुंनमार्हसि ॥ ११ ॥ अनुरूपोहियुक्तश्चत्वंममाहंतवापिच ॥ स्नुषांप्रतीच्छमेकन्यांभार्यांसत्यवतःसतः ॥ ॥ १२ ॥ द्युमत्सेनउवाच पूर्वमेवाभिलषितःसंबंधोमेत्वयासह ॥ भ्रष्टराज्यस्त्वहमितिततएतद्विचारितं ॥ १३ ॥ अभिप्रायस्त्वयंयोमेपूर्वमेवाभिकां क्षितः ॥ सनिवर्ततुमेद्यैवकांक्षितोह्यसिमेऽतिथिः ॥ १४ ॥ ततःसर्वान्समानाय्यद्विजानाश्रमवासिनः ॥ यथाविधिसमुद्वाहंकारयामासतुर्नृपौ ॥ १५ ॥ दत्वासो श्वपतिःकन्यांयथार्हंसपरिच्छदं ॥ ययौस्वमेवभवनंयुक्तःपरमयामुदा ॥ १६ ॥ सत्यवानपितांभार्यांलब्ध्वासर्वगुणान्वितां ॥ मुमुदेसाचतंलब्ध्वाभर्तारंमन सेप्सितं ॥ १७ ॥ गतेपितरिसर्वाणिसंन्यस्याभरणानिसा ॥ जगृहेवल्कलान्येववस्त्रंकाषायमेवच ॥ १८ ॥ परिचारैर्गुणैश्चैवप्रश्रयेणदमेनच ॥ सर्वकामक्रि याभिश्चसर्वेषांतुष्टिमादधे ॥ १९ ॥ श्वश्रूंशरीरसत्कारैःसर्वैराच्छादनादिभिः ॥ श्वशुरंदेवसत्कारैर्वाचःसंयमनेनच ॥ २० ॥ तथैवप्रियवादेननैपुणेनशमेनच रहश्चैवोपचारेणभर्तारंपर्यतोषयत् ॥ २१ ॥ एवंतत्राश्रमेतेषांतदानिवसतांसतां ॥ कालस्तपस्यतांकश्चिदपाक्रामतभारत ॥ २२ ॥ सावित्र्याग्लायमानाया स्तिष्ठंत्यास्तुदिवानिशं ॥ नारदेनयदुक्तंतद्वाक्यंमनसिवर्तते ॥ २३ ॥ इतिश्रीम०आ०प०सावित्र्युपाख्यानेपंचनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९५ ॥

वर्ततुनिष्पद्यतां ॥ १४ ॥ १५ ॥ सपरिच्छदंपारिबर्हसहितं ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ परिचारैःसेवनैः गुणैःशीलसत्यादिभिः प्रश्रयेणनम्रत्वेन दमेनजितेंद्रियतया सर्वकामक्रियाभिःसर्वेषांइष्टसंपादनेन ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेपंचनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

Digitized by Google